

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

T. Petroni[i] Arbitri in Dalmatia nuper repertum Fragmentum

Petronius <Arbiter>

Lipsiae, 1666

Illustrissimo, Et Excellentissimo Domino Dn. Joh. Bapt. Colbert, Regi
Chistianissimo à Consiliis Sanctioribus, summi etiam Galliarum ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-12903

ILLUSTRISSIMO, ET EXCEL-
LENTISSIMO

DOMINO

DN. JOH. BAPT. COLBERT,
REGI CHRISTIANISSIMO
à Consiis Sanctioribus, summi
etiam Galliarum Ærarii Mode-
ratori prudentissimo integer-
rimoque

Doctrinarum & Virtutum
omnium confugio

PATRONO INDULGEN-
TISS.

THOMAS REINESIUS D. Se-
renis. Elect. Saxon. Consil.

):(2

Quem

Vem eminus
inter Orbis Gallica-
ni Sidera haectenus
contemplari tacita-
que veneratione prosequi & ad-
mirari cepimus, quotquot in hi-
sce Germaniæ oris Liberalibus
Studiis nomina dedimus, & quæ-
cunque habere existimamur, iis-
dem debemus, Eum cominus
intueri, audire, adire, adloqui
posse in magna felicitatis parte
ponendum utiq; esse, & quibus-
vis Bonis expetibile vel inter pri-
ma, nemo diffitebitur. Mihi DEI
Omnipotentis munere (huic e-
nim potius tribuere jubet Pie-
tas, quam Fortunæ cæcæ, inique,
versatili & fallaci rerum huma-
manarum arbitræ creditæ) plus
con-

contigisse, & majora multò quā sperare potui in finum, etiam quem nondum pandissem, confluxisse, Tuo inprimis *Illustriss.* & *Excellentiss.* DOMINE, singulari prorsus favore, satis intelligo; agnoscere autem satis & pro valore impreciabili æstimare satis, & prædicare nequeo. Sive enim fastigium istud, eminentemque dignitatem, in qua REGIS CHRISTIANISSIMI indultu & gratia, proba Virtutum tuarum æstimatrice, constitutus latè coruscas, suspiciam; sive inusitatae Benignitatis, quam novo, & in secula mittendo, exemplo adversus hominem hunc exerces, animo meo subeat cogitatio; sive humilitatem meam considerē,

horroreprehendor protinus, & confusus oppressusque rei magnitudine procumbo. Nimirum cum arduis Regni negotiis impositus, salutis ejus Te tuasque curas omnes inpendere soleas; in eam tamen præcipuè incumbis, ut quod à bonis Literis in Respublicas manere compertū habes splendoris & vigoris, id verò non tantum sollicitissimè cōputes, inquiras, procures; sed & REGI Maximo, ut eandem rei pulcerrimæ utilissimæq; dignationem habere velit, persvadeas. Huic verò instituto tuo laudabili & saluberrimo luculētū testimoniū vel GERMANIA perhibuerit, & in ea Viri Docti omnis elegantis Eruditionis cultores quāplures,

plures, quos favore tuo provehi,
 ornari, & Regiæ munificentiæ ad-
 moveri dignos existimasti: pro
 quo adfectu, quantum Tibi de-
 bēdi reæ sint, æterna erit Litera-
 rum confessio. Beneficiariis istis
 vestri REGIS judicio & inclina-
 tione tua potissimum me quo-
 que accenseri nuper accidit; fe-
 cisti, puto, ne vel facultas bene-
 faciendi exhausta, vel voluntas
 lassata videri posset, & ut teno-
 rem Bonitatis & Constantiæ im-
 prepeditum, inconcussumq; ser-
 vare intelligeris, emeritis vitæ
 stipendiis, annis gravem, & in
 extremo ævi cardine Senem, à
 quo quidquam operarum, vel
 meritorū frustra expectaveritis,
 nexu insolubili Tibi obligasti.

(o)

Non sufficiebat, quod REGI Ma-
ximo me secretum à turba ostē-
disses, & secundas egregiè agen-
te Per-Illustri Dn. CAPELLANO
commendasses, etiam effectum
Patrocinii tui, imperrato dono
Regio, præstitisti, & ne quid de-
esset ad cumulum gravissimis li-
teris, (ferè dixerā *amicissimis*; ita
non multò secus atque in priva-
ti hominis modū scriptæ sunt)
voluntatem Munificentissimi
Donatoris mihi significare non
subterfugisti: quæ si vel cogitem
universa, vel tractem singula, co-
gor, pro inæstimabilibus habe-
re, eoque ad gratiarum vel agē-
darum inopiam me redigi sen-
tio. Quis enim ulla gratitudine
adsequi præsumat adeo exube-
ran-

rantem gratiam? Invieta ea est, & debitorum in nervo detinet æternum. Hunc ILLUSTRISS. DN. animum Tibi profiteri possum solum; cæteris quæ ratio poscebat, & ingens meritum tuum, defectus & foeneus. Profiteor cum, inquam, & quantum virium DEUS indulserit, præstabo incorruptum, dum advixero, omnibus. Promissi hujus & observantiæ meæ pignus, quod solenni Patronos honorantium Clientum more offerri interim Tibi æquum est, in privatis opibus non reperio nunc, præter *Censuram & Scholia brevicula ad Fragmentum Petroni è Dalmatia*, quæ paulò antè quam Vestræ advenirent, prelo subjeceram. De-

bent hoc Eruditi Literatoribus
Patavinis, qui è bibliotheca
Cippicorum Dalmatarum (olim
Cæpiones adpellabant) acceptum
 primùm typis exscribi fecerunt;
 in quod exemplum cum incidis-
 set reconditoris literaturæ & a-
 mœnitatū omnium Consultus
Nic. Heinsius, ne possideret so-
 lus, in Svediam transmisit ad V.C.
Prof. Regium Joh. Schefferum,
 qui cura sua dignum habitum i-
 terum vulgavit, sed paulò com-
 tius, & cum eruditis Notis; ex hu-
 jus manu ad me pervenit; &
 quia rogabar sententiam de no-
 vo dubiæque prætereà fidei scri-
 pto, *Amico* eam gratificari fas es-
 se putavi; & inde natum mihi,
 quod hic exhibeo. Opinantur
 de

de eo, uti fieri amat, alii aliter;
 magna manus Ineptorum, quòd
 ad farinam nihil facere ejusmo-
 di scitamenta putant, non con-
 temnunt tantum, nim. quod
 non intelligunt; verum calu-
 mniantur etiam, dum adsequi
 desperant, talium curiosos: Do-
 ctorum verò plerique Petronio
 ævi Claudiani sine dispectu ad-
 scribunt; alii eidem ob stili inæ-
 qualitatē, suspectam multis no-
 minibus Latinitatem sermonis,
 & nonnulla Romanis moribus
 difformia abjudicant, & inter fi-
 gmenta ludicra, quod genus ho-
 minum otiosorum festivorum-
 que vanitas, & excessus Gratia-
 rum solet extrudere, rejciunt.
 Ipse neglectis fastuosis istis & in-
 dola-

dolatilibus, ab utrisque discedendum esse vidi, & medio incedendum; temperamentoque hujus judicii robur, quā potui, adstruxi *Prefatione ad Lectorem, & in Scholiis*: per quæ subinde prodigiosè corruptorum à Librario emaculationes, distortorum luxatorumque restitutiones, verarum lectionum adsertiones, obscurorum explicaciones, & alia quantivis precii annotamenta advertentur. Hoc me curasse summa fide & industria, ut Petronio sua redderentur, aliena & infulta secernerentur, opusculum autem multæ eruditionis Seculo nostro commendaretur, adfirmo verè; si qua conatui illufit facultas, veniam, spero,

spero, dabunt æqui Judices, suâ
 perspicacia meam avidentiam
 Lectoris bono sublevabunt,
 conferentque sine invidia, quic-
 quid rei conducere, & sensa scri-
 ptoris nonnunquam involuta
 explanare posse judicaverint. Ei
 vero Illustrissimum nomen tu-
 um, DOMINE, præscripsi, tam
 ut aliquod gratitudinis adversus
 Te extaret ad Posteris monu-
 mentum, quàm ut scriptum,
 quod à vetustate habet autorita-
 tem, à novitate gratiam habere
 debet, Tuo potissimum patrocini-
 o fultum tectumque procede-
 ret. Deprecarer culpam auda-
 ciæ, nisi singularis humanitatis
 tuæ fiducia, qua sustentor, alia
 omnia sperare juberet; Peccare
 etiam

(o)

etiam, in mores tuos videbor, si
quod facis antè, benignè habe-
re literas, occurrere desideriiis
Clientum, eorumque operas se-
reno vultu excipere, Te hortarer.
Quod superest, ILLUSTRIS-
& EXCELLENTISS. DN. com-
plectar voto: DEUS OPT.
MAX. Te servet incolumem
quàm diutissimè, commune
Galliæ & posteritatis cujuscun-
que Bonum; hujus dum foves
Literas: Illius dum inservis RE-
GI. DEUS, ajo, Te servet, &
omnia quæ cogitas, quæ dicis,
quæ facis ad honorem ter San-
cti sui nominis, & Regni salu-
tem evadere, Te verò consilio-
rum actionumque prosperi-
mis

✠ (o) ✠

mis successibus longum inter-
esse, & gloriosè lætari clementer
indulgeat. Scrib. Lipsiæ 25.

April. St. vet. anno

clō Ibc LXVI.

LECT.

1572
his inaccessibus longum inter-
esse & gloriosissimum clarioriter
indulgere scribit. Littere de
April. 2. uel. anno

cl. p. c. lxxvi.

LECT.

*
S
s
a
b
n
t
p
m
b
F
e
b
E
t
S
9
p